

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

V. Societatis Iesu in Polonia Collegia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

tum minantur, & certam quaſi Catholicæ Eccleſiæ victoriã & triumphum promittunt.

V. Nullam vero firmius contra omnium hæreſeon inſultus propugnaculum excogitari poteſt, quam Societatis Jeſu frequentia in toto regno Collegia: quæ omnibus tam pietatis quam doctrinæ ornamentis ſub Patrum illorum ductu & prudenti directione ad inuidiam hodie florere videmus: Ad eò vt ſequentibus tēporibus in duas Prouincias neceſſe fuerit Collegia domos & Reſidentias eorū diſpartiri, nempe vnã Poloniæ, alterã Lithuanicæ. In Polonica cenſa ſunt in initio huius ſæculi hæc loca. Cracouiæ Domus profeſſa, Collegium & Domus Probationis, tum Collegia XIV. Poſnanienſe, Caſiienſe, Leopolienſe, Sedomiriienſe, Lublinenſe, Iaſoſlaniienſe, Luccorienſe, Torunenſe, Camenecenſe, Gedaniēſe, Raueniſe, Oſtrogienſe, Fauſtonienſe, Breſtenſe, præter Reſidentias IX. Choinicenſem, Præmiſlieniſem, Mariæburgenſem, Croſnienſem, Graudentinenſem, Vinnicenſem, Valcenſem, Bydgostiēſem, Barenſem. In Lithuanica autē, Domus profeſſa Varſauiæ; Vilnæ Domus profeſſa, Collegium, Domus probationis & Seminarium, quale & Bransberge, tum Collegia XII Bransbergenſe, Pultrouienſe, Nieſuiceniſe, Lomzēſe, Polocenſe, Rigenſe, Derpatenſe, Orſzenſe, Krotzēſe, Smolenscanum, Plocenſe, Vendenſe, præter Reſidentias & Miſſiones: in quibus maior iuuentutis quæ in toto regno eſt pars educatur, & tam pietate quam litteris imbuitur, adeo vt etiam homines alterius religionis filios ſuos ad capiendum ingenij cultum ad eos mittere non vereantur: quum in ceteris fere gymnaiſijs inſcitia & barbaries graſſetur. Hi vero nec aures ſuas obſtruere, nec animos ita obfirmare poſſunt, quin ſalutares exhortationes à Patribus illis factæ aculeum aliquem relinquāt: ex quo fit, vt Sodaliū etiam, ſpiritualibus exercitijs non minus deuote quam aſſidue vacātium, exemplo incitati, paulatim ſacris Catholicæ Eccleſiæ ceremonijs & myſterijs acquieſcant. Vnde non inepte quis ad extremum ijs in locis interitum augurētur, quæ iam etiam è multis vrbibus proſtigata, in ſuburbijs hæret, vt Cracouiæ, Poſnaniæ, & alijs nobilitatibus prouinciarum oppidis, in quibus omnes cuiuſcumq; generis hæretici publicas habere conciones vetantur. In maiore Polonia maxima Nobilitatis pars ad Catholicæ Eccleſiæ gremium reuertit, reſtauratis paſſim templis quæ hæretici partim profanarunt, partim euerterāt; antiqua in primis & nobiliſſima Oſtrogorum, itemque

Comitum de Korſa familia, quorum illi antehæc Huſſitarum ac Picardorum, deinde vero Lutheranorum ſectas magno ſtudio ſemper fouerant. Ex omni ſane Nobilitate pauci hæreſeos cœno immerſi manſerunt, exceptis quibuſdam in Pruiſſia, Lithuania, & Ruſſia, vbi diuerſarum ſectarum magiſtratus mutuis odijs & ſimulatibus paulatim ſeſe conficiunt. Hoc tempore, immo iam dum populis illis innotuit, *Romanum Antichriſtum*, (quo nomine olim tamquam moſiolyceo pueri terreti ſolebant,) *vniverſalis Eccleſiæ eſſe Paſtorem, Dei in terris Vicarium; nequaquam vero hominem illum peccati, & filium perditionis, qui in ſuo ipſius nomine venturus, & Jeſum Chriſtum humanam carnem aſſuſiſſe negaturus eſt, à Iudaïs tanquam Meſſias & Saluator recipiendus, quo tempore æternum illud ſacrificium, Miſſæ ſcilicet ſiue Eucharistiæ, abolbitur, vti Malachia illud vaticinium omnes Patres & Doctores Eccleſiæ à ſpiritu S. illuſtrati interpretantur.*

VI. Hoc loco facere non poſſum, quin veram hiftoriã mirabilis conuerſionis ſub Gregorij XII, Pontificatu in Polono quodam factæ, recitās, caput hoc de Polonia concludam. An. M. D. LXXV, qui Iubilæus fuit, ſenex quidam Lutheranz religionis Miniſter Polonus natione, non tam ex deuotione quam curioſitate quadam Romanam illã Babylonem, Anno iſto Conuſionis (ſic Iubilæum appellabat) viſendi, quum Romam proſiciſci decreuiſſet, eodem quo ceteri religionis ergo peregrinantes habitu iteringreſſus, & cū iſdem commuſe, S. Trinitatis nomine appellatum hoſpitiū ingreſſus, triduum in eo, vt exacte omnia contempleretur, permanſit. Eius vero Societatis curam tū gerebat Ferdinandus Medices, is qui hodie magnus Hetruriæ Dux eſt: qui vnã cum multis alijs proceribus, hoſpitiū pedes abluere ſolebat. Inter quos cum Miniſter hic forte eſſet, tantam in tanta dignitate humilitatem, vt & Pontificis in viſitandis Eccleſijs deuotionem & pietatem demiratus, ac tandem loca ſacra in quibus S. Apoſtolorum & aliorum Sanctorum reliquiæ aſſeruantur, ipſe contemplatus, torius denique velut Mundi vndique ad reddenda Deo vota & fundendas ad S. Apoſtolorum & Martyrum tumbas preces eò concurrentis religione obſtupefactus: diuino monente ſpiritu ad pedem altaris genibus innixus oculos aperire cœpit, iſque ad cœlum eleuatis, quamuis aliud animo volueret, vt qui ſpectandi cauſa tantum eò venerat, vehementer ingemiſcens, & Conſilium de vita & religione mutandis amplexus, prope e